

¹Ez szó szerint az a levél, amelyet Jeremiás próféta Jeruzsálemből küldött a foglyok közt megmaradt véneknek és papoknak, prófétáknak és az egész népnek, akiket fogságba vitt Nebukadneccar Jeruzsálemből Babilóniába, ²miután Jekonjá király, az anyakirálynő, az udvari emberek, Júda és Jeruzsálem vezetői, a mesteremberek és a várépítők elkerültek Jeruzsálemből. ³Elászá, Sáfán fia és Gemarjá, Hilkijjá fia által küldte el, akiket Cidkijjá, Júda királya küldött Nebukadneccar babilóniai királyhoz Babilonba:

⁴Így szól a Seregek URA, Izráel Istene az egész fogoly néphez, amelyet fogságba vittek Jeruzsálemből Babilóniába:

⁵Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! ⁶Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok! ⁷Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vittelek benneteket, és imádkozzatok érte az ÚRhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is! ⁸Ezt mondja a Seregek URA, Izráel Istene: Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket a próféták és a jósök, akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álmodók álmaira! ⁹Mert hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben; nem küldtem őket - így szól az ÚR. ¹⁰Ezt mondja az ÚR: Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jó szót, hogy visszahozlak benneteket erre a helyre. ¹¹Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek. ¹²Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. ¹³Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám. ¹⁴Megtaláltok engem - így szól az ÚR -, jóra fordítom sorsotokat, összegyűjtlek benneteket minden nép közül és minden helyről, ahová szétszórtalak - így szól az ÚR -, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vittelek benneteket.

Kedves Testvéreim!

1935. november 3. II. György görög király visszatérhetett hazájába romániai száműzetéséből. Kitei Son koreai futó 2:26:42-es idővel világrekordot ért el maratón futásban.

Raffay Sándor bányakerületi püspök felszentelte a budafoki evangélikusok templomát.

A mi számunkra talán ez utóbbi hír a legfontosabb. Immár 82 esztendeje hirdeti Isten dicsőségét templomunk. Erre emlékezünk ma ezen az istentiszteleten. Természetesen visszatérünk még erre, de előtte még néhány oldalt lapozzunk vissza az történelemben.

Mai alapigénkben Jeremiás próféta egy levelét olvashatjuk. Ha nem lenne leírva a történelmi háttér rögtön az elején, akkor akár azt is gondolhatnánk, hogy Isten itt egy honfoglaló népnek üzen, akik éppen letelepedni készülnek: ⁵Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét! ⁶Házasodjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok, és ne fogyjatok! ⁷Fáradozzatok annak a városnak békességén vittelek benneteket, ahová... vittelek benneteket, és imádkozzatok érte az ÚRhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is!

Valami hasonló küldetést kapott Ádám és Éva, vagy Noé és családja. De ilyesmit hallhatott a honfoglaló zsidó nép, amikor megérkezett a tejjel mézzel folyó földre a 40 éves pusztai vándorlást követően.

De most más a helyzet. Most azt olvastuk, hogy ezt a levelet a foglyoknak címezték. ¹Ez szó szerint az a levél, amelyet Jeremiás próféta Jeruzsálemből küldött a foglyok közt megmaradt véneknek és papoknak, prófétáknak és az egész népnek, akiket fogságba vitt Nebukadneccar Jeruzsálemből Babilóniába. Krisztus előtt 587-ben a Babilóniai birodalom leigázta a közte és az Egyiptomi birodalom közt elterülő ütköző országot Izraelt. Egy kicsiny, Dunántúl nagyságú ország, és a hatalmas birodalmak, és mégis a kis országról szól a történet. Mert fontos volt, mert fontos volt Istennek..

Izrael politikailag stratégiai jelentőségű ország volt, de nem hódolt be teljesen. Ezért Nebukadneccar Babilónia királya, földig rombolta a fővárost, Jeruzsálemet, benne a zsidóság egyetlen templomát. Minden vezető embert a politikai élet elítjét elvitte az ország területéről. És ha már történelem. 1956. november 4-én Szovjet tankok vonultak be a fővárosba, hogy leverjék a forradalmat. Nagy Imre ekkor mondta el híres beszédét, amelyben elhangzott: „Csapataink harcban állnak! A kormány a helyén van.” Legalábbis ő úgy gondolta akkor, hogy biztonságban, hiszen a Jugoszláv nagykövetségre menekült miniszterelnök nem is sejtette, hogy a Jugoszláv elnök, Tito megegyezett a Szovjetunióval arról, hogy eltávolítja a Nagy Imre csoportot Magyarországról. Hiszen ők is tudták, amit több száz évvel azelőtt Nebukadneccar, hogy egy nép vezető nélkül már nem nép többé, hanem formálható massa. És bár az 56-os hősök mindet megtettek az óriási túlerővel szemben nem győzhettek.

Visszatérve Izraelre és az ókorra. A fogságba, idegen országba hurcolt vezetők, azt gondolhatták, hogy az Úr elhagyta őket, hogy elvetette népét, hogy nem törődött velük. De Isten üzen nekik, Jeremiáson, prófétáján keresztül. Azt olvassuk a próféta könyvében, hogy azért történt meg a csapás, azért támadott egy hatalmas birodalom egy kis országot, mert ez a kis ország, az ott élő emberek elfordultak, elfordították arcukat az Istentől. Isten egy birodalmat mozgat, néhány 10 000 emberért? Igen, itt valóban erről van szó. Honnan tudom én ezt? Onnan, hogy tudom azt, hogy Isten értem sokkal többet mozgatott meg, mint egy birodalom. Isten értem vállalta a lehetetlen küldetést. Önmagát adta, értem. Nem az emberiségért, értem, az én bűneimért, azért, hogy én visszafordulhassak hozzá. Egyszülött fiát adta értem.

A babilóniai birodalom győzelmével Izraelben Isten léte vált kérdésessé. Egy országban, ahol addig míg minden rendben volt tisztelték Istent, most, hogy minden összeomlott hátat fordítottak neki. És Isten azt mondja éppen ezért, éppen a hited próbájaként szolgálhatlak ki hatalmaknak. Ha megállsz, akkor visszatérhetsz, vissza az országba, vissza az életedbe.

Isten néha próbákat ad. Ezt nem szabad szépíteni. Ilyen van. Próbák egy nép, próbák egy kis közösség, gyülekezet, család életében, de próbák a személyes életünkben is. Mert nem megy egyetlen csettintésre, nem megy úgy, ahogy egyes magukat keresztyénnek mondó egyházak terjesztik: ha Isten veled van, akkor életed rendben van, akkor tökéletes családot, jó munkád, tehermentes lakásod, autód van. Nem, Isten ezt nem mondja. De azt igen, hogy nehéz körülmények között is lehetsz boldog. Reformáció ünnepének evangéliuma a boldogmondások voltak, amelyben Jézus azt mondja: boldogok, akik sírnak... boldogok akiket az igazságért üldöznek...

Hogyan lehetek ilyen körülmények, megpróbáltatások között is boldog? Mert tudhatod, hogy hozzá tartozol, tudod, hogy ő szeret és megőriz, kezébe vesz és sasszárnyon hordoz.

Isten azt üzeni a fogságban levőknek. Dolgozzanak, teremtsenek egzisztenciát maguknak, és ne hagyják el magukat, ne hódoljanak be. Mert bár sokáig fog tartani a fogság, mégsem lesz örök érvényű.

Néha amikor próbák jönnek, amikor nehezen nézek a jövőbe, amikor kétségek gyötörnek előveszem Jeremiás könyvét. Az ilyen mondatokért, amely alapigénken is szerepel: *Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jó szót, hogy visszahozlak benneteket erre a helyre. Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az ÚR -: békeséget és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.*

Amikor számítógépes programozást tanultam az első amit megtanítottak, hogy a számítógépnek mindent meg kell mondani amit szeretnénk hogy megcsináljon. A legtöbbet használt parancs ezért a HA és az AKKOR. HA ez és ez a feltétel, AKKOR ennek és ennek kell teljesülni.

Szeretem a Ha-kat a Bibliában. Nem azt jelenti, hogy Isten szemében mi csak buta gépek lennénk, hanem a gondoskodását. Azt, hogy nem kell mindennel egyedül megküzdenünk, hanem vannak irányvonalak.

Most ezt olvastuk: *Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám. Megtaláltok engem - így szól az ÚR -, jóra fordítom sorsotokat...*

Egyszerűnek tűnik. Imádkozunk és meghallgat. Pedig egyáltalán nem egyszerű. Nem egyszerű a népnek, amelyik épp elveszteni készül identitását, amely reménytelenül tengeti életét. Nem egyszerű nekünk sem a mindennapok nehézségei, saját életünk, bűneink fogságából kiáltani, imádkozni.

Imádkozni az tud, aki hisz abban, hogy a másik oldalon valaki hallgatja, meghallgatja. És akinek bizalma van a felé az Isten felé, aki mindent megtehet sokkal bőségesebben mint ahogy mi azt reméljük, vagy gondoljuk.

Lehet imádkozni sablonosan: én Istenem jó Istenem lecsukódik már a szemem, vagy Jövel Jézus légy vendégünk. De végiggondoljuk-e? Vagy csak elmormoljuk? Vagy a Mi Atyánk? Tudom-e, hogy miket imádkozok, mikor ezeket a szavakat mondom: ne vígy minket kísértésbe... ahogyan mi is megbocsátunk... Tudok-e őszintén – ahogy igénk mondja „teljes szívvel” folyamodni hozzá.

Olyan szomorú, amikor néha temetéseken a gyászolókon látszik, hogy nem tudnak mit kezdeni a felszólítással: imádkozunk. Annyira el vannak foglalva a fájdalommal, hogy nem tudnak ahhoz fordulni, aki egyedül képes őket megvigasztalni, aki a fájdalmat tudja csillapítani.

Istennek terve van velünk, terve van nem csak önkényesen gyötör, vagy ad boldogságot. Istennek terve van veled és velem. Viszont Isten partnert keres bennünk tervének megvalósításához. Ezért mondja, hogy imádkozunk, hogy kérjük őt, hogy esedezünk hozzá. Annyian mondták már nekem, hogy nem tudnak imádkozni. Nem tudnak, mert nem tudják, hogyan kell megszólítani Istent.

Egy táborban egy 7 éves kis cigány lány, amikor a szobájukban igét olvastunk este, azt mondta: szeretne imádkozni, de nem tudja, hogyan kell. Valaki azt mondta neki, szólítsa meg Istent úgy Atyám. A kislány elkezdett imádkozni: Apa...

Jézus így tanított minket. A Mi Atyánk, Abba szava azt jelenti Apa, apuka. A legszemélyesebb megszólítás. Istennel olyan természetesen, olyan nyíltan beszélhetünk, mint a szüleinkkel, mint a családtagjainkkal. Hozzáteve, hogy tudjuk, ő a mennyekben van. Tehát, hogy tisztában vagyunk vele, hogy ő életünk ura, aki képes megváltoztatni, képes magához fordítani bennünket.

Isten a történelmet formálja népe érdekében. Azért, hogy az a kapcsolat, amit ők elrontottak mégis helyre álljon. És közben levelet ír nekik Jeremiáson keresztül. Üzen nekik. Kitérésre buzdítja őket, arra, hogy álljanak helyt a kihívások, a nehézségek, a nyomorúság között, mert jutalmuk nem marad el.

Ugorjunk vissza gyülekezetünk történetéhez. 1898-ban egy fiatal lelkész érkezett a Brassó közelében lévő magyar evangélikus településre. Petrovics Pálnak hívták. Egy év alatt befejezte a félbehagyott templom építését, majd 21 évig volt a gyülekezet lelképásztora. Munkájának „jutalma”, hogy 1920-ban menekülnie kellett családjával együtt a Trianonban megcsonkolt országba. A kelenföldi pályaudvarnál vagonban kaptak szállást. Néhány évvel később 1925-ben egy formálódó gyülekezet vallástanára lett itt Budafokon. Három év múlva már templomépítésről beszéltek. 1934-ben – a gazdasági világválság egyik legmélyebb pontján – lerakták a templom alapkövét, amely szűk másfél év múlva már állt. Petrovics Pál életében valósággá vált a Jeremiási prófécia: *! ⁷Fáradozzatok annak a városnak békességén, ahová fogságba vitettelek benneteket, és imádkoztatok érte az ÚRhoz, mert annak békességétől függ a ti békességetek is!*

Fogság volt ez neki, hiszen szeretett Négyfaluban, őt is nagyon szerették ott. De tudta azt, hogy Isten terve más volt. Használta őt, és azokat is, akik 82 évvel ezelőtt fontosnak tartották azt, hogy álljon ez a templom hirdelve, hogy hiába Trianon, hiába gazdasági világválság, és hiába egy magát újabb háborúba sodró világ – hiszen ekkor már lehetett érezni a II. VH. előszelét, - hiába minden nehézség, az Ige köszálként megáll.

Ilyen elődeink voltak – akik a legnagyobb nehézségek között is hitték és tudták amit Jeremiáson keresztül hirdetett az Isten: *Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám. Megtaláltok engem - így szól az ÚR -, jóra fordítom sorsotokat...*

Forduljunk hozzá mi is, állhatatosan, hívjuk őt segítségül és ő meghallgat.

Hirdetések 2017. november 5. Szth.ü.u.21.

- megkereszteltük Nagy Laurát
- Heti alkalmaink: Csütörtök Bibliaóra, Péntek Ifi. Jövő vasárnap Ficánka – fiatal családok áldást kérő alkalom – a legfiatalabbak istentisztelete. Olyan családokat várunk, ahol a gyerekek csecsemőtől az óvodás korig vannak.
- 13-án, hétfőn presbiteri ülés lesz.
- 19-én közgyűlést tartunk. Ezzel elkezdődik a gyülekezeti tisztújítás folyamata. Egyházi törvényeink szerint 6 évente kerül sor a gyülekezeti presbitériumok megújítására, választásokra. Ennek előkészítése a választási bizottság feladata, hogy ezt meg tudják tenni először őket kell megválasztani. "A közgyűlés az egyházközség legfőbb döntéshozó testülete, amely az egyházközség nagykorú tagjaiból áll."
- jövő vasárnap az istentiszteletet követően a Farkasréti temetőben ellátogatunk Petrovics Pál sírjához, ott koszorút helyezünk el. Aki jönne kérem jelezze, hogy meg tudjuk oldani az odajutást autókkal.

Keresztelés Nagy Laura Erika Budafok, 2017. november 5.

De te bűnbocsátó Isten vagy, kegyelmes és irgalmas, akinek türelme hosszú, és nagy a szeretete. (Neh 9,17b)

Kedves szülők, keresztiszülők!

Talán elárulhatom, hogy két héttel ezelőtt, amikor nálatok jártam elég sokat beszélgettünk az iskolaválasztásról, bár még nem Laurának, hanem nagyobb fiatok számára. Gyorsan kiderült, hogy eléggé hasonló cipőben járunk sok tekintetben. A három gyermekünk mindegyikünkönél hasonló ritmusban érkezett, nálunk egy picit előbb így a fél év előny birtokában már biztos tudást adhattam át nektek.

Most egy kulisszatitkot árulok el. Akár hiszitek, akár nem a lelkészcsalád sem tökéletes. A gyerekek nálunk is elég elevenek és bizony sokszor nagy-nagy türelemre van szükségünk hogy átvészeljünk egy-egy estét. De a szülő ugye szereti a gyermekét, és ez a szeretet sok mindent eltűr – ahogy azt Pál is megfogalmazza a jól ismert szeretethimnuszban: a szeretet mindent eltűr, mindent elfedez, a szeretet soha el nem fogy. Mondjuk ez nem feltétlen jut eszembe, amikor egymást túlúvöltve püfölik egymást, vagy az egyik azért sír, mert meghúzta a haját a másik, mire amaz megsértődik, mert nem is direkt volt, de a kicsi pedig miközben a szülők a többiekre figyelnek szépen elkezd összefirkálni a kanapét. Így belegondolva, utólag nyilván úgy is fel lehet fogni, hogy nem kell színházba menni, hogy szórakozzunk, de akkor nem annyira szórakoztató a dolog. Talán számotokra sem ismeretlen ez. hosszú a türelmünk, de azért véges.

A mai napra az Útmutatóból ezt a mondatot kaptuk: *De te bűnbocsátó Isten vagy, kegyelmes és irgalmas, akinek türelme hosszú, és nagy a szeretete.*

Sokszor elgondolkodom, hogy mi felnőttek ugyanúgy viselkedünk az Istennel, ahogy velünk a gyerekeink. Nem hallgatunk rá, nem figyelünk oda, amikor szól, hogy elég. Sokszor szándékosan szembemegyünk azzal amit ő mond. Pedig ő jót szeretne nekünk. Mint egy szülő, aki vezetni, nevelni szeretné a gyermekét, aki a legjobbat akarja neki. Próbál neki jó iskolát választani, hogy felnőttként megállja a helyét a világban. Gondoskodni szeretne rólunk.

A keresztség azt fejezi ki, hogy Isten a gyermekévé fogad. Az ő gyermeke lesz most Laura is. És Isten sokkal nagyobb türelemmel és szeretettel veszi körül az ő életét, mint amelyre mi szülőként valaha is képesek leszünk. Mert az ő szeretete tényleg mindent eltűr, mindent elfedez. Bízhatok rá gyermekeitek, mert ez a legjobb, és legtöbb amit értük tehetek. Ő akkor is ott lesz velük, amikor ti már nem tudtok segíteni, gondoskodni. A keresztség ugyan nem védőburok, de egy kapocs, ami összekapcsol a végtelen szeretettel, Istennel, aki *kegyelmes és irgalmas, akinek türelme hosszú, és nagy a szeretete.*

Úr Jézus Krisztus! Te minden kísértést elszenvedtél – a bűnt kivéve – így meg tudsz érteni minket, amikor hitünk ingadozik. Ígéreted szerint járj közben értünk mennyei Atyádnál, hogy tekintsen ránk könyörülettel, és ne utasítsa el kéréseinket.

Istenünk, ne tagadd meg tőlünk Szentlelkedet bűneink miatt, hanem általa áraszd ki szívünkbe szeretetedet, hogy a szenvedések és próbatételek idején megállhassunk a hitben.

Istenünk, Szentlelked ítéljen meg egyházadban minden hamis tanítást, és az evangélium igazságával egyesítse szétszóródott nyájadat.

Istenünk, Szentlelked ítélje meg naponta a mi bűneinket is, hogy elforduljunk tőlük, és a hit világosságában annak éljünk, aki értünk meghalt és föltámadott.

Istenünk, Szentlelked őrizze meg hitünket a végső küzdelemben, hogy utolsó órákon kétségbe ne essünk, hanem bizalommal tegyük életünket atyai kezébe.

Tartsd meg kegyelmedben azt a kis testvérünket, akit ma a keresztség által gyermekeddé fogadtál, és egyházad tagjává tettél. Vezesd Szentlelkeddel a szülőket és keresztszülőket, hogy tetszésed szerint végezzék e gyermek nevelését. Vezesd a gyermeket egész életében, hogy megismerje üdvözítő szeretetedet, élő hittel ragaszkodjék hozzád, és elérje hitünk célját, az örök üdvösséget.

Hallgass meg, Urunk, és üdvözíts minket halálod és föltámadásod erejével, aki az Atyával és a Szentlélekkel élsz és uralkodol Isten, mindörökkönörökké.